

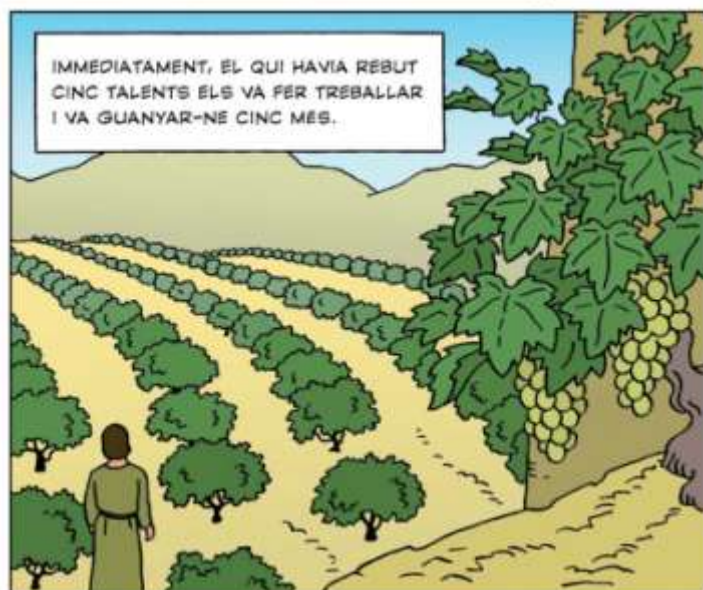
MATEU 25,14-30

Jesús digué: “De manera semblant, un home que havia de fer un llarg viatge va cridar els seus servents i els va confiar els seus béns. A un li donà cinc talents; a l’altre, dos, i a l’altre, un –a cada un segons la seva capacitat–, i després se’n va anar. Immediatament, el qui havia rebut cinc talents els va fer treballar i va guanyar-ne cinc més. Igualment, el qui n’havia rebut dos en va guanyar dos més. Però el qui n’havia rebut un se’n va anar a fer un clot a terra i va amagar-hi els diners del seu senyor.”

“Al cap de molt de temps arriba el senyor d’aquells servents i es posa a passar comptes amb ells. Es presentà el qui havia rebut cinc talents i en dugué cinc més, tot dient: “Senyor, em vas confiar cinc talents; mira: n’he guanyat cinc més.” L’amo li va dir: “Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t’encomanaré molt més. Entra al goig del teu senyor.” Es presentà també el qui havia rebut dos talents i digué: “Senyor, em vas confiar

dos talents; mira: n’he guanyat dos més.” L’amo li va dir: “Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t’encomanaré molt més. Entra al goig del teu senyor.” Es presentà encara el qui havia rebut un talent i digué: “Senyor, sabia que ets un home dur, que segues on no has sembrat i reculls on no has escampat. Vaig tenir por i vaig amagar a terra el teu talent. Aquí tens el que és teu.” Però el senyor li va respondre: “Servent dolent i gandul! Sabies que sego on no he sembrat i recullo on no he escampat. Per això calia que possessis els meus diners al banc, i ara que he tornat hauria recobrat el que és meu amb els interessos. Preneu-li el talent i doneu-lo al qui en té deu. Perquè a tot aquell qui té, li donaran encara més, i en tindrà a vessar; però al qui no té, li prendran fins allò que li queda. I a aquest servent inútil llanceu-lo fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents”.”

Passatges paral·lels: LLUC 19,11-27

PERÒ EL QUI N'HAVIA REBUT UN SE'N VA ANAR A FER UN CLOT A TERRA I VA AMAGAR-HI ELS DINERS DEL SEU AMO.

AL CAP DE MOLT DE TEMPS ARRIBA L'AMO D'AQUELLS SERVENTS I ES POSA A PASSAR COMPTES AMB ELLS. ES PRESENTÀ EL QUI HAVIA REBUT CINQ TALENTS.

SENYOR, EM VAS CONFIAR CINQ TALENTS; MIRA: N'HE GUANYAT CINQ MÉS.

MOLT BÉ, SERVENT BO I FIDEL! HAS ESTAT FIDEL EN POCÀ COSA; JO T'ENCOMANARÉ MOLT MÉS. ENTRA AL GOIG DEL TEU SENYOR.

ES PRESENTÀ TAMBÉ EL QUI HAVIA REBUT DOS TALENTS.

SENYOR, EM VAS CONFIAR DOS TALENTS; MIRA: N'HE GUANYAT DOS MÉS.

MOLT BÉ, SERVENT BO I FIDEL! HAS ESTAT FIDEL EN POCÀ COSA; JO T'ENCOMANARÉ MOLT MÉS. ENTRA AL GOIG DEL TEU SENYOR.

ES PRESENTÀ ENCARA EL QUI HAVIA REBUT UN TALENT.

SENYOR, SABIA QUE ETS UN HOME DUR, QUE SEGÜES ON NO HAS SEMBRAT I RECULLS ON NO HAS ESCAMPAT. VAIG TENIR POR I VAIG AMAGAR A TERRA EL TEU TALENT. AQUÍ TENS EL QUE ES TEU.

SERVENT DOLENT I GANDUL! SABIES QUE SEGO ON NO HE SEMBRAT I RECULLO ON NO HE ESCAMPAT. PER AIXÒ CALIA QUE POSESSIS ELS MEUS DINERS AL BANC, I ARA QUE HE TORNAT HAURIA RECOBRAT EL QUE ES MEU AMB ELS INTERESSOS.

PRENEU-LI EL TALENT I DONEU-LO AL QUI EN TÈ DEU. PERQUÈ A TOT AQUELL QUI TÈ, LI DONARAN ENCARA MÉS; I EN TINDRÀ A VESSAR; PERÒ AL QUI NO TÈ, LI PRENDRAN FINS ALLÒ QUE LI QUEOA.

I A AQUEST SERVENT INÚTIL LLANCEU-LO FORA, A LA TENEBRA; ALLÀ HI HAURÀ ELS PLORS I EL CRUIXIT DE DENTS.

JESÚS VA EXPLICAR AQUESTA PARÀBOLA després de les paràboles del Servent fidel i l'infidel, la paràbola de les Deu verges i abans de la paràbola de les Ovelles i les cabres. Faltaven dos dies perquè fos entregat, perquè el crucifiquessin, i aquestes van ser les seves darreres paràboles. Totes ens parlen de com hem de viure el temps fins a la seva segona vinguda.

La paràbola de les Mines s'assembla molt a la dels Talents. Totes dues s'adrecen als qui havien escoltat la predicació sobre el Regne del cel per recordar-los la seva responsabilitat de viure d'acord amb l'ensenyament que havien rebut.

El temps del viatge del protagonista de la paràbola es refereix al temps entre l'ascensió de Jesús i el seu retorn. En la paràbola de les Mines el protagonista se'n va a un país llunyà per ser coronat rei abans de tornar. Jesús preparava els seus deixebles per viure en el Regne de cel en l'absència del seu Rei.

El sentit que nosaltres donem a la paraula "talent" prové d'aquesta paràbola. Diem que un talent és una habilitat especial que algú té, però en temps de Jesús un talent era una moneda que equivalia a vint anys de sou d'un treballador, per això el servent que va rebre cinc talents va rebre una quantitat fabulosa, com també els altres dos servents.

El senyor recompensa o castiga els servents segons si han fet fructificar o no el que se'ls va confiar. I això no depèn de la quantitat guanyada: el que va guanyar dos talents rebé la mateixa felicitació que el que n'havia guanyat cinc. La nostra bondat i fidelitat també es recompensaran si fem fructificar les habilitats i recursos que el Senyor ens ha confiat.

El servent gandul s'excusa en la severitat el seu amo per no haver-se arriscat, per haver-se instal·lat en la seguretat del qui no fa res. El servent dolent és com el deixeble sense obres, la seva fe és morta, no coneix vertaderament el seu Senyor. Jesús ens alerta d'aquesta actitud.

La paràbola acaba amb els plors i el cruixit de dents del servent inútil. Quin llenguatge més fort, certament Jesús sabia com impactar-nos! Aquesta imatge ens parla de la profunditat de la pena que significa ser apartat de Déu per tota l'eternitat. Però nosaltres estem fent fructificar els nostres talents perquè volem entrar en el goig del nostre Senyor, oi?

